ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 23 | సంచిక : 12 | ఆగష్టు 2018

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 20

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥ 150/-
విడి ప్రతి : రు॥ 12/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు – 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు – 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

11-12-1983
జిన్నూరు
18-12-1983
జిన్నూరు

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-12-1983, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పురాణం అంటే ఏమీ లేదు. పూర్వం జరిగినదానిని పురాణం అంటారు. దేనియందు అభిలాష లేకుండా నారాయణుడిని చింతించాలని భాగవతంలో చెపుతున్నారు. మీలో ఇక్కడ కూర్చున్న వారిలో ఎవరైనా ఒకే సమయంలో రెండు విషయాలని ఆలోచించ గలరేమో చూడండి. మీరందరూ ఆలోచించేది ప్రపంచం గురించి, ఇంద్రియాల గురించి, శరీరాన్ని గురించి, లేకపోతే భూతకాలం గురించి, భవిష్యత్తు కాలం గురించి, లోపల మీరు దొరకాలనుకునేది నారాయణుడు. శాస్త్రవిషయాలు చాలా సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఉంటాయి. ఇంతకంటే సైన్సు నేర్చుకోవటం తేలిక - ఎదురుగా ఒక ఆబ్జెక్ట్ కనిపిస్తూ ఉంటే, ఆ వస్తువు గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే, ఆ వస్తువుయొక్క రహస్యాలు మీ బ్రెయిన్‌కు తెలుస్తూ ఉంటాయి. మనకి సైంటిస్టుకి తేడా ఏంటంటే ప్రతీ వస్తువుని వాడు అబ్జర్వ్ చేస్తూ ఉంటాడు. మనం గుడ్డితనంగా చూస్తాము అంతే. మీరు అనుకునే బాహ్య కారణాలవల్ల జ్ఞానంరాదు. ఫలానా వ్యక్తికి ఫలానా కారణం వల్ల జ్ఞానం వచ్చింది అని అలా ఎవరినీ కొలవకండి. ఎవరికి ఎప్పుడు ఎందుకు ఇస్తాడో అది మనకు తెలియదు. ఒకోసారి ఈశ్వరుడు చేసే పనులు అలాగే ఉంటాయి. అడగటానికి, దావా చెయ్యటానికి వీలు లేదు. లక్ష్మిగారికి జ్ఞానం ఎందుకు ఇచ్చావు? ఆవిడకంటే నేనే ఎక్కువ సాధన చేస్తున్నాను అని అడగటానికి వీలు లేదు. అది ఆయన ఇష్టం. ఆయనని ప్రశ్నించటానికి మనకి హక్కు లేదు. మన జీవుడిని శరీరంలోంచి తప్పించి తీసుకుపోతున్నప్పుడు కూడా ఏంటి ఇప్పుడు తీసుకుపోతున్నావు అని అడగలేము. శాస్త్రాలు అర్థం చేసుకోవటం కష్టం; అసలు జ్ఞానిని కళ్ళతోటి చూసి ఆనందించవలసిందే కానీ ఏ జ్ఞానినీ అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యకండి. ఎందుచేతనంటే మీ మనస్సుకి ఆయన అందడు. ఊరికే మీ కళ్ళతోటి చూసి ఆనందించండి. మీ కొలతలకి దొరకడు, మీరు మనస్సుతోటి కొలుస్తారు. మనస్సుకి జ్ఞానం అందదు. అందుచేత కొలవటం మానండి. ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ఎంతో సూక్ష్మంగా ఉంటాయి.

ఒక ప్లీడరుగారు భగవాన్ని ఒక ప్రశ్న అడిగారు. భగవద్గీత 18వ అధ్యాయంలో ఒక శ్లోకం ఉంది 'సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మాం ఏకం శరణం వ్రజ, అహంత్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్ష ఇష్యామి మా శుచః' - జీవలక్షణాలు అన్నీ విడిచిపెట్టి, నీ మనోవృత్తులు మనస్సు యొక్క చాపల్యం విడిచిపెట్టి నన్ను ఒక్కడినే శరణు వేడుకో, నిన్ను అన్ని పాపాల నుంచి విడుదల చేస్తాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. భయం రాగం కోపం అన్నీ మనస్సులో గుణాలు. ఇవన్నీ మనస్సు లక్షణాలు. వీటిని విడిచిపెట్టు, అప్పుడు అన్ని పాపాల నుంచి నిన్ను విడుదల చేసి నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాను. అందుచేత నువ్వు దుఃఖపడకు, బెంగపెట్టుకోకు, నేను కదా నిన్ను రక్షించేవాడిని అని అభయం ఇస్తాడు స్వామి. ప్లీడరుగారు భగవాన్ని ఈ కండిషన్ ఏమిటండీ అని అడిగారు. అన్ని మనోవృత్తులు జీవలక్షణాలు విడిచిపెడితేనే, పాపాల నుంచి విడుదల చేస్తాడా? లేకపోతే చేయడా? ఇది పెద్ద మనిషి లక్షణమా? అంటే నా మనస్సులో గుణాలని విడిచిపెడితే కానీ నన్ను రక్షించడా ఆయన? నువ్వు ఇలా చేస్తే నేను ఇలా చేస్తాను అని కండిషన్ పెడుతున్నాడు, ఈ షరతులు ఏమిటి? భగవంతుడు కూడా షరతులు మాట్లాడుతున్నాడేంటి, అంటే నువ్వు అన్ని ధర్మాలని విడిచిపెడితే, జీవలక్షణాలు మనోవృత్తులు అహంకారం మమకారం ఇవన్నీ విడిచిపెడితే అప్పుడు మమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడా, ఆయన అనుగ్రహం మాకిస్తాడా ఇది ఏమన్నా పెద్దమనిషి తరహాగా ఉందా? అంటే ఇవి చెయ్యకపోతే ఆయన అనుగ్రహం మాకు ఇవ్వరన్నమాట, రక్షణ ఇవ్వరన్నమాట. అంటే వారు మమ్మల్ని ప్రేమించటానికి దోషాల నుంచి విడుదల చెయ్యటానికి ఈ కండిషన్ వారికి ఇవ్వాలన్న మాట. శరణాగతి పొందాలన్న మాట. ఇదేమన్నా న్యాయంగా ఉందా. అంటే మేము ఏదో చేస్తే వారు ఏదో చేస్తారన్న మాట. ఇదంతా వ్యాపారం క్రింద కనిపిస్తోంది అని ప్రశ్నించారు ప్లీడరు గారు. దానికి భగవాన్ సమాధానం ఇలా చెప్పారు - అది షరతు కాదు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఎప్పుడూ ఉంది. నువ్వు షరతులు పెట్టకపోయినా కూడా ఉంది. అసలు ఆయన అనుగ్రహం నువ్వు గుర్తించటం కోసం, ఆయన నీకు చేస్తున్న ఉపకారం నువ్వు అర్థం చేసుకోవటం కోసం, నీ మనస్సులో లక్షణాలు విడిచిపెట్టమన్నారు. కానీ నీ మనస్సులో ఆ లక్షణాలు ఉన్నప్పుడు కూడా ఆయన అనుగ్రహం ఉంది. నీకు అర్థం అవ్వటం కోసం విడిచిపెట్టమన్నారు. అది కండిషన్ కాదు. మీకు కనీసం అది అర్థం అవ్వాలి కదా. మీకు సబ్జక్టు అర్థం అవ్వటం కోసం మీ మనస్సులో వృత్తులు విడిచిపెట్టమన్నాడు భగవంతుడు, కానీ మీ మనస్సులో ఆ వృత్తులు ఉన్నప్పుడు కూడా ఆయన అనుగ్రహం మీమీద ఉంది. మీమీద ఆయన అనుగ్రహం ఎప్పుడూ ఉంది, కానీ మీకు అర్థం అవ్వాలంటే శరణాగతి అయితేనే కానీ అర్థం కాదని చెయ్యమన్నాడు. ఎందుకు మిమ్మల్ని శరణాగతి చెందమంటున్నాడు, ఎందుకు సర్వ ధర్మాలని విడిచిపెట్టమంటున్నాడు అంటే ఆయన అనుగ్రహం మీ మనస్సుకి అర్థం అవ్వటంకోసం. అర్థం అయితేనే కానీ మీరు ఆచరించలేరు. ముందు అర్థం అవ్వాలి.

ప్లీడరుగారు కండిషన్ అనుకొంటున్నారు, అది కండిషన్ కాదు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఎప్పుడూ ప్రవహిస్తోంది. సూర్యుడు వెలుతురు ఇస్తున్నాడు, నువ్వు కళ్ళు మూసుకుని చీకటిగా ఉంది అంటే ఎలాగా? నువ్వు కళ్ళు మూసుకున్నప్పుడూ వెలుతురు ఉంది, కళ్ళు తెరిచినప్పుడూ వెలుతురు ఉంది. అయితే బయట వెలుతురు ఉందని గుర్తించటం కోసం కళ్ళు తెరవ మంటున్నారు అది కండిషన్ కాదు కదా? అని చెప్పారు. అప్పుడు ఆ ప్లీడరు తల వంచాడు.

మనకి ఎన్నిసార్లు చదివినా భగవద్గీత అర్థం అవ్వటంలేదు. మన శరీరానికి ఒక పాముని చుట్టుకొని పైన బట్టలు వేసేసుకుంటే మనం పైకి బాగానే కనిపిస్తాము. కానీ లోపల అది చేసే పని చేసేస్తుంది. పైకి బట్టలు తెల్లగా బాగున్నాయి. లోపల పాముని చుట్టపెట్టుకున్నాము అది మీకేమి చేస్తుంది? అలాగే రాగద్వేషాలు లోపల ఉన్నాయి పైకి శరీరాలు కనిపిస్తున్నాయి. పాములు ఏం చేస్తాయో, రాగద్వేషాలు అదే చేస్తాయి. చివరికి జరిగేది అది. రాగద్వేషాలు మనల్ని కాటేయటం మానవు. ఈ ప్రకృతి మనల్ని విడిచిపెట్టదు. జన్మపరంపరలు విడిచిపెట్టవు.

చిన్న రహస్యం ఏమిటంటే ప్రాపంచిక సంబంధమైన అభిలాష కించిత్తు ఉన్నప్పటికీ మీ మనస్సు పరమాత్మవైపు తిరగదు. మీరు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నారు? చాలామంది డబ్బు సంపాదించుకుంటారు. డబ్బు మీద ప్రేమ లేకపోతే డబ్బు సంపాదించలేరు. మీరు అర్థం చేసుకోండి, డబ్బు మీద ప్రేమ లేనివాడు డబ్బుని సంపాదించలేడు. కొంతమంది కష్టపడి చదువుకుంటారు. చదువు మీద ప్రేమ లేకపోతే మీరు పిల్లవాడికి ఎంత నచ్చచెప్పినా వాడికి చదువు రాదు. డబ్బు సంపాదించాలన్నది వాడి హృదయంలోంచి రావాలి, బయటివాడు చెపితే ఎంతకాలం సంపాదిస్తాడు? వాడి హృదయంలోంచి రావాలి సంపాదించుకోవాలని. బయటివాడు బోటుపెడితే ఎంతకాలం నిలబడుతుంది? అది నిలబడదు. అలాగే పిల్లవాడికి నేను చదువుకోవాలని కుతూహలం వాడి హృదయంలోంచి వస్తే వాడు చదువుకుంటాడు కానీ, బయటి నుంచి నువ్వు చదువుకో చదువుకో అంటే ఎంతసేపు చదువుకుంటాడు వాడు? చదువుమీద ఎవడికైతే ప్రేమ ఉందో వాడు చదువుకుంటాడు. డబ్బుమీద ఎవడికైతే ప్రేమ ఉందో వాడు డబ్బు సంపాదించుకొంటాడు. ఇంకొంతమంది గౌరవాలు సంపాదించుకుంటారు. ఎందుకంటే ఈ మూట కూడా మోసుకెళ్ళవచ్చు కదా వెళ్ళేటప్పుడు అనుకుంటారు. మరి ఆత్మ మీద ప్రేమ ఎవరికి ఉంది? మీరు ఆలోచించండి. పైకి ఏమీ చెప్పవద్దు. మీలో ఆత్మమీద నిజంగా ప్రేమ ఎవరికి ఉంది? ఆత్మని తెలుసుకోవాలని ఎవరికి ఉంది? అసలు గమ్యస్థానానికి వెళ్తారా వెళ్ళరా అన్నది వదిలేయండి. ఆత్మని ప్రేమించకుండా మీరు ఆత్మని ఎలా పొందుతారు?

మీరు పదివేల రూపాయలు పెట్టి లక్షవత్తులపూజలు చేసే కంటే ఈ మాటలు ఒక అరగంటసేపు వింటే చాలు, అంతకంటే ఎక్కువ ఫలితాన్ని మీరు పొందుతారు. నేను ఇలా చెపితే మీలో ఎంతమందికి అర్థం అవుతుంది? సాధ్యమైనంతవరకూ మిమ్మల్ని నిజం దగ్గరకి తీసుకొని పోవాలని నా ఉద్దేశం కానీ నాకు భక్తిలేదని మీరెవరూ అనుకోవద్దు. భగవంతుడి మీద మీకెంత భక్తి ఉందో నాకూ అంతే భక్తి ఉంది. నా భక్తిని మీరెవరూ అనుమానించకండి. ధ్యానం చేస్తున్నారు కానీ ధ్యానం చేసేవాడిని ఎప్పుడైనా చూసారా మీరు? ముందు మన ఇంట్లో గొడవలు మనకి తెలియటంలేదు వీధిలో గొడవలు ఎందుకు మీకు? మీలో పూజ చేసేవాడు, ధ్యానం చెయ్యాలి అనుకొనేవాడు ఎవడు? వాడి గుట్టు ఎప్పుడైనా తెలుసుకొన్నారా మీరు? లోపల అవిద్య అజ్ఞానం ఉన్నాయి, వాటిని మాయ అంటున్నారు. లోపల ఉన్నదాని మాట ఏమిటి అని మీలో ఎవరికైనా ఆలోచన కలిగిందా? పురాణాలు గీత వింటున్నారు, భగవాన్ గురించి, రామకృష్ణుడి గురించి వింటున్నారు. రైటే, లోపల ఉన్న అజ్ఞానం కదిలిందా? జ్ఞానికి దుఃఖం కనబడదు. అజ్ఞానికి సుఖం కనబడదు. సూర్యుడికి ఎప్పుడైనా చీకటిని చూడాలని కోరిక కలిగినా చూడలేడు. ఆయన ఎక్కడికి వెళ్తే అక్కడికి వెలుతురు వచ్చేస్తుంది.

మీచేత మననం చేయించటం కూడా నాకు ఇష్టంలేదు. శ్రవణమే చాలు మీరు ఇంటికి వెళ్ళి మననం చేయండి అనే మాటలు కూడా నేను అనను. రాముడు జ్ఞాని, కృష్ణుడు జ్ఞాని, రమణుడు జ్ఞాని, ఇటువంటి మాటలు చెప్పటానికి నేను ఇంత దూరం రావాలా? మీరు ఇంతదూరం వచ్చి కూర్చోవాలా? ఆవుబొమ్మ వేసి కింద ఆవు అని రాస్తేనే కానీ తెలియదా మనకి? మనం అందరం అన్నం తింటున్నాము. అన్నం ఒక్కటే సరిపోతుందా, ఇంకేం అక్కరలేదా మనకి? ఎంతసేపూ రూపదృష్టి నామదృష్టి. ఈ శరీరానికి ఒక రూపం ఉంది. దీనికో పేరు ఉంది. ఈ రూపం నేనుకాదు. ఈ పేరు నేను కాదు, కానీ ఈ రెండింటితో నేను కలిసాను. ఇంక ఇవి విడిచిపెట్టవు. ఎన్ని సాధనలు చేసినా విడిచిపెట్టలేను. రమణమహర్షి గురించి, రామకృష్ణుడిగురించి తరువాత ఆలోచించుదురుగాని, ముందు మన జాతకాలు చూసుకోవాలికదా! అసలు మన మనస్సు ఎందుకు చావటంలేదు? అహంకారం ఎందుకు చావటంలేదు? ఇక్కడికి రండి, కానీ అసలు రోగం ఏంటో తెలుసుకోవాలి కదా! ఈ శరీరం నాది, ఈ రూపం నాది అనుకొంటున్నాము. కొంతమంది చచ్చిపోయిన తరువాత ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతాము. ఏమౌతాము అంటారు. నిద్దట్లో ఈ శరీరం ఏమౌతోంది. నిద్దట్లో ఎక్కడికి వెళ్తున్నారో మెలకువ వచ్చాక ఎక్కడినుండి వస్తున్నారో, చచ్చిపోయిన తరువాత అక్కడికే వెళ్తారు. రాత్రి నిద్రపోయేది చిన్నచావు. శరీరం పడిపోతే అది పెద్దచావు.

మీరు ఇప్పుడు ఆలోచించండి. ఎప్పుడో చచ్చిపోయిన తరువాత గొడవ ఎందుకు, నిద్ర పట్టడంలేదు అంటే, డాక్టర్ దగ్గర మాత్రలు పుచ్చుకోవటం ఎందుకు? నిద్రపట్టకపోతే అలా పడి ఉండరాదా? నిద్ర ఎందుకు కావాలి. పట్టకపోతే నష్టం ఏంటి? మనస్సు నిద్దట్లో ఆగుతుంది. అందుకు మీకు నిద్రబిళ్ళలు కావాలి. మనస్సు మీ సొంతం కాదు. అది ఎన్నో కోట్ల శరీరాలు సృష్టించింది. రాబోయే జన్మలలో ఎన్నో కోట్ల శరీరాలు తెస్తుంది. ఇదంతా మనస్సు చేష్టలే. డబ్బుని పుట్టించింది మనస్సే, డబ్బుకి బానిస అయ్యేది మనస్సే, చదువు నేర్చుకోనేది మనస్సే, నేను గొప్పగా చదువుకున్నాను అని గర్వపడేది మనస్సే, అధికారం సంపాదించి గర్వపడేది మనస్సే, అన్నీ మనస్సే. సంసారం కల్పించేది మనస్సే. సంసారం విడిచిపెట్టటంలేదు అని ఏడ్చేది మనస్సే. నరకానికి తీసుకెళ్ళేది మనస్సే, నరకం నుంచి బయటికి తీసుకొచ్చి సాధన చేసేది మనస్సే. శరీరం ఏమిచేస్తుంది పాపం. అది మొద్దు కూర్చోమంటే కూర్చుంటుంది. నడవ మంటే నడుస్తుంది. పరుగెట్టమంటే పరిగెడుతుంది. ఈ మనస్సుగురించి ఎప్పుడన్నా ఆలోచించారా మీరు? ఎందుకుఎదుటి వాళ్ళ గురించి ఆలోచించి మీ కాలాన్ని ఖర్చు పెట్టుకుంటున్నారు? మిమ్మల్ని మీ స్వార్థం చూసుకో మంటున్నాను. రాముడు, కృష్ణుడు క్షేమంగా ఉన్నారు, భగవాన్ క్షేమంగా ఉన్నాడు. మీ క్షేమం మాటేమిటి అదే నేను అడిగేది. మీరు కులాసాగా ఉన్నారా?

మీ శత్రువులు మిమ్మల్ని హింస పెడుతున్నారు అనుకొంటున్నారు. మీ అహంకారం మిమ్మల్ని హింస పెట్టినట్లుగా, ప్రపంచంలో ఎవరూ మిమ్మల్ని హింస పెట్టటంలేదు. మీ శత్రువులు కూడా మిమ్మల్ని హింస పెట్టటంలేదు. ఎందుకు గ్రహించరు మీరు ఈ విషయాన్ని? మీ అహంకారం మీ మనస్సు మిమ్మల్ని హింస పెట్టినట్టుగా మీ శత్రువులు కూడా మిమ్మల్ని హింస పెట్టలేరు. ఎందుకు అలా హింస పెట్టుకుంటారు మిమ్మల్ని మీరు? కొందరు

మనుషులు ఎలా ఉంటారంటే, ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు మిమ్మల్ని గౌరవిస్తారు. నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు గౌరవించరు. ఆ గౌరవం కూడా అబద్ధం. అందుచేత గౌరవాలని నమ్మకండి. మనస్సు నిద్దట్లో కదలదు కాబట్టి నిద్ర కోసం మనకు బిళ్లలు కావాలి. జాగ్రదావస్థలో దానిని ఆపు చేయలేరు, స్వప్నంలో కూడా దానిని ఆపుచేయలేరు.

ఒకచోట ఉండి, ఒకచోట లేకపోతే అది జ్ఞానం అవుతుందా? జ్ఞానం లేని చోటు ఉంటేకదా. భగవాన్ కొండమీదకి వంటకి అన్నీ పట్టుకెళ్లారు. కాని అగ్గిపెట్టె మరిచిపోయారు. అప్పడు భగవాన్ అన్నారు. అన్నీ ఉన్నా అగ్గిపెట్టెలేదు వంటకి. అలాగే ఎన్ని ఉన్నా జ్ఞానం లేకపోతే మోక్షంరాదు. మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోమని అడుగుతున్నాను. కానీ ఎదుటి వారిని తెలుసుకోమని అడుగుతున్నానా? మీరు పూజ చేసుకోమంటే తొందరగా చేసేసుకొంటారు. చందా ఇవ్వమంటే ఇచ్చేస్తారు. చందా ఇచ్చేస్తే మీ పని అయిపోయినట్టే అనుకొంటారు. కొంతమంది వ్యక్తులు అడగకుండా ఇస్తారు. కొందరు అడిగితే ఇస్తారు. కొందరు అడిగినా ఇవ్వరు. ఈశ్వరుడు అడగకుండా ఇచ్చే స్వభావం కలవాడు. మనం ఈశ్వరుడిని అది కావాలి, ఇది కావాలి అని అడుగుతాము. అంటే మనకి ఏది అవసరమో ఆయనకి తెలియదా? మీరు చెపితేనే కానీ ఆయనకి అర్థం అవ్వదా? మనస్సుని జయించాలి అంటారు, లేకుండా ఎక్కడ జయిస్తారు. ఋణం లేని మనిషికి ఋణం ఏం తీరుస్తాం? మనస్సు ఎక్కడ ఉంది, లేని మనస్సుని జయించి మీరు సాధించేది ఏమిటి? సాధన చేసేది ఏమిటి?

పూర్వం ఒక పంతులుగారు యజ్ఞానికి ఒక మేకని తోలుకెల్తున్నారు. ఆ మేకని కొట్టేయ్యాలని కొంతమందికి దుర్బుద్ధి పుట్టింది. వాళ్లలో వాళ్లు అనుకొని, ఏంటి కుక్కని తోలుకెళ్తున్నారు అన్నాడు ఒకడు పంతులుగారితో. ఇది కుక్కకాదు మేక, యజ్ఞానికి తోలుకెల్తున్నాను అన్నారు పంతులుగారు. కొంతదూరం వెళ్లాక ఇంకొకళ్లు మళ్లీ ఏంటి కుక్కని తోలుకెల్తున్నారు అన్నారు. ఇది మేక అని మళ్లీ పంతులుగారు చెప్పారు. ఇంకొంత దూరం వెళ్లాక మళ్లీ ఇంకో ఇద్దరు ఏంటి కుక్కని తోలుకెళ్తున్నారు. అది మేక కాదు కుక్క అన్నారు. అయ్యో నాకు తెలియలేదు అని పంతులుగారు దానిని వదిలేసారు. అది నిజంగా మేకే. కానీ ఇంతమంది అంటున్నారు. ఇది కుక్కే అయి ఉంటుంది అని పంతులుగారు దానిని వదిలేసారు. ఇలా ప్రతీ జన్మలో దేహం నేను, పేరు నేను అని ఇలా మనుషులు అంటున్నారు. నేను అనుకొంటున్నాను. మీరు అనుకొంటున్నారు. వాళ్లు కుక్కకుక్క అని మేకను కుక్క కింద ఎలా చేసేసారో అలాగే నేను ఆత్మ స్వరూపుడినైనప్పటికీ, నన్ను శరీరం కింద మనస్సు కింద తయారు చేసేసారు. పాపం ఆ పంతులుగారు ఏదో గంటసేపు నిలబెట్టుకున్నాడు. కానీ జనవాక్యం కదా పడిపోయాడు. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్నవారికి ఇంటిలో వాళ్ల సహకారం ఉండదు. వీధిలో వాళ్ల సహకారం ఉండదు. ఎవరో ఏ రామకృష్ణుడికో చెల్లింది కానీ సహకారం, ఎవరికీ సహకారం ఉండదు. అయ్యో సాధన చేసుకొంటున్నారు, బాగా చేసుకోమని ఎవరూ చెప్పరు. దొరికితే ఏమైనా రెండు బెడ్డలు వేస్తారు. ఇది లోకానికి ఎదురీతలాంటిది. మనం డబ్బులు సంపాదించి ఇంటికి పట్టుకెళ్లి ఇవ్వటంలో ఉద్దేశం ఏంటంటే, తరువాత ఆ శరీరాన్ని మనస్సుని భార్యాబిడ్డలు బాగా చూస్తారు అని. వీధిలో వాళ్లకి పట్టుకెళ్లి ఇస్తే వాళ్లు ఏమీ చూడరు. అందుకే ఇంట్లో వాళ్లకి ఇస్తారు.

అక్కడ కూడా దేహమే కేంద్రం. వీడి దేహం కోసం భార్యకి బిడ్డలకి డబ్బు ఇస్తున్నాడు. వాళ్ళకోసం కాదు, వీడిసుఖం కోసం పట్టుకెళ్ళి ఇస్తున్నాడు. వాళ్ళకోసం కాదు. వాళ్ళు చూడరు అంటే ముందే ఇవ్వడు. వాళ్ళు చూసినా చూడకపోయినా వాళ్ళు చూస్తారని అనుకోవటం వాడి మనస్సుకి ఒక అలవాటు అయిపోయింది. చూడక పోయినా చూస్తారు, చూస్తారు అనుకొంటూనే చస్తాడు. ఎర్నింగ్ చేసేది అందుకే. భార్యమీద పిల్లలమీద ప్రేమ కాదు, వాడు శరీరాన్ని వాడు రక్షించుకోవటం కోసం ఇదంతా చేస్తున్నాడు. అబద్ధం కూడా దేహం కోసం అబద్ధం చెపుతాడు.

గౌరవంపోయిందని చాలామంది ఏడుస్తున్నారు. శవానికి గౌరవం ఏమిటండీ! లోపల ఆత్మని వదిలేసి శవానికి గౌరవం ఏమిటి? శరీరం లోపల ప్రాణం లేనప్పుడు శరీరాన్ని ఎంత ముస్తాబు చేస్తే ఏముంది? అలాగే జ్ఞానంలేని జన్మకూడా అంతే. జ్ఞానంలేని జీవితం అంతే. అసలు సాధిస్తారా సాధించరా వదిలేయండి, జ్ఞానంయొక్క విలువ గుర్తింపు ఎవరికి ఉంది? ఈ లోకంలో ఎవరికి జ్ఞానం అక్కరలేదు, ఎందుచేతనంటే దాని విలువ ఎవరికీ తెలియదు అన్నాడు ఐన్‌స్టీన్. గౌరవం రాదని తెలిస్తే దానధర్మాలు కూడా ఎవడూ చెయ్యడు. జ్ఞానం కోసం ఎవరూ చెయ్యరు. మీరు చేసే దానాల వలన మనస్సు అణగాలి, మనస్సు అణగటంలేదు అనుకో ఇంక మీరు ఏంటి సాధించినట్లు చెప్పండి? మనస్సు అణగనప్పుడు 100 సంవత్సరాలు బతికి ఏంటి సాధించేది? నాలుగు బస్తాల బియ్యం ఖర్చు తప్ప కలిసొచ్చేది ఏంటి. మనస్సు అణుగుతోందా అనేది చూసుకోండి! మనస్సు అణగకపోతే కోటి దేహాలు వస్తాయి. పూజలు, జపాలు, వ్రతాలు చిత్తశుద్ధికోసం పెట్టారు. కానీ వాటి పర్పస్ అంతా పోయింది. అది చివరికి ప్రాపంచిక వాంఛలలోకి దిగిపోయింది. తపస్సు అంటే ఏ హిమాలయాలకో అరుణాచలానికో పారిపోయి ముక్కుమూసుకొని కూర్చోవటం తపస్సు అనుకొంటున్నారు. మీరు ఇంటిదగ్గర కూర్చొని కూడా తపస్సు చెయ్యవచ్చు. మీరు భోగాలు తగ్గించుకోవటం తపస్సు, పుస్తకాలలో మాటలు చదివి కంగారు పడకండి, తపస్సంటే మీకుఅర్ధం అవ్వక కంగారు పడుతున్నారు. తపస్సు అంటే ఇంటినుంచి పారిపోయి ఏ చెట్టు క్రిందో కూర్చొని కళ్ళు మూసుకోవటం అనుకొంటున్నారు. కళ్ళు మూసుకుంటే మనస్సుని ముయ్యగలమా? వైకుంఠం, మోక్షం వదిలేయండి. అసలు ఊరగాయని దాటగలమా? అందులో కొత్త ఊరగాయని అసలు దాటలేము? ఊరగాయనే దాటలేని వాళ్ళము హిమాలయ పర్వతాలకి వెళ్ళి మనం తపస్సు చేస్తామా?

జ్ఞానసూర్యుడు మీ హృదయంలో ప్రకాశిస్తూ ఉంటే కళ్ళు మూసుకోవటం ఏంటి, ముక్కు మూసుకోవటం ఏంటి, మీరు అన్నం తినేటప్పుడు సహజంగా తింటున్నారు, మీ భర్తని పిల్లల్ని ప్రేమించుకుంటున్నారు. దేవుడిని ప్రేమించమని మట్టుకు మీకు చెప్పాలి. మీ భర్తని పిల్లలని ప్రేమించమని, మీ సంసారంబాగా చూసుకోమని చెప్పక్కరలేదు. ఇదేమి గొప్ప వేదాంతం? ఒకరు చెపితే చేసేది ఎంతకాలం నిలబడుతుంది? కృష్ణుడో రాముడో ఎవరో ఒకరు వచ్చి చెప్పాలన్నమాట మీకు దేవుడిని ప్రేమించమని? శరీరానికి తిండి మేత, తిండి లేకపోతే శరీరం పడిపోతుంది. మనస్సుకి నామరూపాలే మేత. ఈ నామరూపాలే కొంపలు అంటించేస్తున్నాయి. మనస్సు ఎప్పుడూ ఏదో నామం గురించి రూపం గురించి ఆలోచిస్తుంది. తల్లో తండ్రో భర్తో పిల్లలో లేకపోతే స్నేహితుల గురించో ఆలోచిస్తుంది. మనస్సుకి నామరూపాలు మేత. ఎందుచేతంటే ఈ నామరూపాలని సృష్టించింది మనస్సే, దీనికి

ఇంకొకళ్ళు జత. ఆత్మని తెలుసుకొనే ప్రయత్నం తప్పించి శరీరానికి మనస్సుకి ఇంకో పనిలేదు. అది తప్పించి ఏ పని చేసినా ఒకటి లేని సున్నలు అన్నారు. దేహానికి అవసరమైన పనులు చేసుకొంటూ మిగతా టైముఅంతా జ్ఞానం సంపాదించటానికే ఖర్చు పెట్టమన్నారు. అంతకంటే ఎక్కువ ప్రకృతిలో పడ్డావా, నువ్వు ఉడతలా ఉండవు. ఎలుకలా ఉంటావు. ఉడతలకి తిండి పెడితే వాటికి కావలసింది తినేసి వెళ్ళిపోతాయి. ఎలుకలు అలా కాదు. కావలసినవి తినేసి మిగతావి పట్టుకెళ్ళి బొర్రలో పెట్టుకొంటాయి - అంటే సెక్యూరిటీ, రేపటికి రక్షణ. ఈ మాటలు భగవాన్ అన్నప్పుడు, అక్కడ ఉన్న ఒక ప్లీడరుగారు విని, ఉడతలమీద ఎలుకలు తెలివైనవి. రేపటి సంగతి కూడా చూసుకొంటున్నాయి కదా అన్నారు. అప్పుడు భగవాన్, తెలివైనవే అందుకే దౌర్భాగ్యపు జీవితం జీవిస్తున్నాయి అన్నారు. రేపటికి కనుక ఎలుక జాగ్రత్త పడుతూ ఉంటే దానికో ప్లాన్ ఉందికదా అన్నారు ఆ ప్లీడరు. అప్పుడు భగవాన్ ప్లాన్‌లేని వాళ్ళందరూ చచ్చిపోతున్నారా అన్నారు. సింహం దానికి ఆకలి వెయ్యకపోతే మనిషిని చంపదు. పులి అలాకాదు. ఎంతమందినైనా చంపేసి తిన్నంత తిని మిగతా శవాలని లోపల దాచుకుంటుంది. కానీ అడివికి రాజు పులికాదు సింహం.

మన హృదయంలో నిజంగా ఆత్మ ప్రకాశిస్తోంది. దానిని వదిలేసి రాముడు అనో, కృష్ణుడు అనో, ఏసు అనో, భగవాన్ అనో రామకృష్ణుడు అనో ఆలోచిస్తున్నాము. ఇంతకీ దీనిని తెలుసుకునే ధైర్యం లేక పారిపోతున్నాము. ఎవరికైనా సత్తాఉందా? మీరు ఆత్మని ఎందుకు ధైర్యంగా ఎదుర్కోలేరు? మీకసలు ఆ సత్తాయే లేదు. కొంతమందికి చదువు పెరుగుతుంది, డబ్బు పెరుగుతుంది, కానీ బుద్ధి పెరగదు. బుద్ధికి శుద్ధి లేకపోతే జ్ఞానం రాదు. శుద్ధిలేని బుద్ధి జ్ఞానాన్ని అందుకోలేదు. సాధన చెయ్యండి. ప్రయత్నం చెయ్యండి, ఇదే పెద్దలు అందరూ చెప్పేది. సాధన ఎలా ఉంటుందో మీరు ఎప్పుడైనా చూసారా? ప్రయత్నం చెయ్యమన్నా మనస్సుతోటే, అసలు మనస్సు ఉందా? సాధనచేసినా మనస్సుతోటే శరీరం కాదు కదా సాధన చేసేది. మనస్సు రహస్యం తెలుసుకోండి, ఇంకేమీ అక్కరలేదు. నాచేత ఎందుకు ఇన్ని మాటలు మాట్లాడిస్తున్నారు? మన చొక్కా మీద మచ్చ ఉంది అంటే కంగారుపడి పోతున్నారు. మరి మన ప్రేమలో మచ్చ ఉండవచ్చా? ప్రేమకూడా సహజంగా ఉండాలి. కోరికలు కోరుకోకుండా ప్రేమించాలి. మీరు కష్టపడి, ఎంతసేపు కూర్చోగలరు ఇక్కడ? మీ చుట్టాల ఇంట్లో కూర్చున్నట్లు కాదు. మన ఇంట్లో కూర్చున్నట్లు కూర్చోండి. భక్తి, ప్రేమ ప్రయత్నం చేసి ఎంతకాలం నిలబెట్టు కుంటారు? బోట్లు ఎంతసేపు నిలబెట్టుకుంటారు? ఎంతకాలం ప్రయత్నం చేసుకుంటారు? సహజంగా వచ్చేయాలి అది. ఎంతసేపు ప్రయత్నంతో ఉగ్గబెట్టుకోగలరు? మనకేదైతే సహజంగా ఉందో దానికోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాం. సాధన చేస్తున్నాం. దానిని ఒంటబట్టించు కోవాలి. మీరు తిన్న అన్నం అరిగితే రక్తంలా మారుతుంది. మీ శరీరానికి బలం ఉంటుంది. అరగకపోతే మీ పేగులు మీద ఏదో బరువు పెట్టినట్టు ఉంటుంది. మీరు ఒంటికి పట్టించు కోరేంటి? ప్రేమ, సాధనకూడా సహజంగా ఉండాలి. బరువు పెట్టినట్టుకాదు. ఎంతసేపు మోస్తారు బరువు? నా మనస్సుకి మాటకి నా చేతకి చుట్టరికం లేదు. ఏం చుట్టాలండీ ఇంక? భగవంతుడు మీకు చుట్టమా? మీ ఇంటికి అతిథి వస్తే లెక్కలు వేసుకొంటారు. ఎన్ని రోజులు ఉంటాడు అని, అలా భగవంతుడిని చూస్తారా మీరు? మీ ఇంట్లో బిడ్డ ఇవ్వాళ ఉంటాడా రేపు ఉంటాడా అని లెక్కలు

వేసుకుంటారా? చుట్టం అయితే లెక్క వేసుకొంటారు. భగవంతుడిని మీ ఇంట్లో ఒక భాగంగా మీరు చూడలేరా? పొద్దున ఇంతసేపు జపం చేసాను. మధ్యాహ్నం అంతసేపు, సాయంత్రం ఇంతసేపు పూజచేసాను అని డైరీలో రాసుకొంటారా? మరి మీ కుటుంబంకోసం ఎంత కష్టపడుతున్నారు అది రాసుకోరా? దానికిలెక్క అక్కరలేదా? వెఱ్ఱిలక్షణాలు కాకపోతే ఏమిటివి? మీరందరూ పెద్ద మనుషులా?

అసలు ఉన్నది ఒకటి, మనకి కనిపించేది వేరొకటి. అందుకే మనం మాయలో పడతాం. ఉన్నదాన్ని ఉన్నట్లుగా చూస్తే, లేనిది లేనట్లుగా తెలుస్తుంది. మనం ఉన్నదాన్ని లేనట్టుగా చూస్తున్నాం లేనిదానిని ఉన్నట్టుగా చూస్తున్నాం,.. అందుకే మాయలో పడుతున్నాం. నాకు ఆకలి వేస్తే అన్నం తింటున్నానుకదా. అప్పుడు అది త్యాగం ప్రేమ అనుకోవటం లేదు. సూర్యనారాయణ రాజు గారికి అన్నం పెడితే అది త్యాగం ప్రేమ అనుకొంటున్నాము. మనం అన్నం తిన్నప్పుడు మన బుద్ధి ఎలా ఉందో ఇతరులకి పెట్టేటప్పుడు కూడా అలాగే ఉండాలి. ప్రేమని త్యాగాన్ని విడిచిపెట్టమని కాదు నేను చెప్పేది. దాటమంటున్నాను. దాటలేరా? ప్రేమ త్యాగం కాదు, ముందు ఊరగాయని దాటండి. ద్వైతబుద్ధి వేరుబుద్ధి ఉన్నంతసేపు మనస్సు మాయని దాటలేదు. దేవుడు వేరు, మీరు వేరు అనుకొన్నంతకాలం మీకు ఏదోటి అడగాలని పిస్తుంది. అడిగారంటే దొరికారన్నమాటే,.. మీరు ద్వైతబుద్ధికి దొరకకూడదు. జ్ఞానం కూడా ద్వైతజ్ఞానం పనికిరాదు. అద్వైతజ్ఞానమే పనికివస్తుంది. దూదిలోంచి దారం, దారంలోంచి చొక్కా వచ్చింది. కానీ దారాన్ని దూది అనము. చొక్కాని దారం అనము. చొక్కా అంటాము. ఆత్మలోంచే ప్రపంచం జీవుడు ఈశ్వరుడు వచ్చారు. కానీ ప్రపంచం ప్రపంచంగా, జీవుడు జీవుడుగా, ఈశ్వరుడు ఈశ్వరుడుగా కనిపిస్తున్నారు. ద్వైతబుద్ధిలో ప్రమాదం ఏంటంటే, దేవుడిని ఏదో ఒకటి అడగాలనిపిస్తుంది. వేరుగా కనిపిస్తున్నందువల్ల మీకు వేరుగా కనిపిస్తుంతకాలం భయం వేస్తుంది. మోహం పుడుతుంది. కోరిక పుడుతుంది. వేరుభావన ఉన్నంతకాలం బయాన్ని దాటలేరు. కోరికలని, మోహాన్ని, ప్రపంచాన్ని దాటలేరు. అసలు వాడి మనస్సుని వాడు దాటలేడు. ఏదో చెయ్యటంవల్ల వస్తే ఈపాటికి అందరూ సాధించేసేవారు. ఏదో చెయ్యటం వల్ల వస్తుంది అనుకోండి. మీరు అన్నం తినండి. ఆరోగ్యంగా ఉండండి అని నేను చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. చెప్పకపోతే తినరా మీరు? ప్రపంచంలో మనుషులకి పుట్టినరోజు చేస్తారు కానీ, పుస్తకాలకి పుట్టినరోజు చెయ్యటం ఎక్కడా లేదు. ఒక్క భగవద్గీతకి తప్ప మళయాళస్వామి అనేవారు “మీరాత బాగోకపోతే గీత మీ చేతికి రాదని”.

ఇల్లు మారినా, బట్టలు మార్చుకున్నా, మనస్సు మారదు. మీ దేహం మారినా, మనస్సు మారదు. నిగ్రహం కిం కరిష్యతి! తన స్వభావాన్ని జయించి బయటపడినవాడు ఎవడున్నాడు? నీ స్వభావాన్ని నిగ్రహించుకొని స్వభావాన్ని జయించాము అనుకొంటున్నావా? నిగ్రహం ఏం చేస్తుందయ్యా అన్నాడు వాసు దేవస్వామి. మనం ఎంత సాధన చేసినా మనస్సులో వంకర్లు అలాగే ఉంటాయి. కుక్కతోక లాంటిదది. కుక్కతోకని లాక్కుంటుంది వంకర పోతుందేమోనని, కానీ వదిలేశాక ఆతోక మళ్ళీ మామూలుగా వంకర తిరిగిపోతుంది. మీరు పూజ మీకోసం చేస్తున్నారా, ఎదుటి వాళ్ళు చూడాలని చేస్తున్నారా? మీరు పూజ చేస్తున్నారని ఎదుటివారికి ఎందుకు తెలియాలి. మీ పెట్టిలో ఎంత డబ్బు ఉందో ఎంత బంగారం దాచుకొన్నారో ఎవరికన్నా చెప్తారా? మీ బంగారం మాట, డబ్బు మాట ఎవరికీ

చెప్పరు కానీ, మీ భక్తి ఊరు అందరికీ చాటిస్తారా!

మీ శరీరంలో ఉన్న భాగాలు లాగానే, జ్ఞానం కూడా మీలో ఒక భాగమే. మీరు భోగం అనుభవంచేటప్పుడు భోగం పూర్తి అయితే దానివలన ప్రమాదం లేదు. కానీ భోగం అనుభవించిన స్మృతి మట్టుకు మనస్సులో అలా ఉండిపోతుంది. అది వచ్చే జన్మలలో కూడా మనస్సుని ఆత్మవైపు తిరగనివ్వదు. ఈ భోగాన్నే కోరుతుంది అన్నారు. భోగం అనుభవించాక మనస్సులో స్మృతి ఉంటుంది. ఆ స్మృతిమళ్ళీ భోగాన్ని సంపాదించు అంటుంది. కనీసం ఆత్మని తెలుసుకుందాము సాధన చేద్దాము అనే ప్రయత్నం వైపు కూడా నీ మనస్సుని తిరగనివ్వదు ఆ భోగం. మీ ఇంద్రియాలతో పేచీలు పెట్టుకోవద్దు. గొడవలు అనవసరం. గొడవలు పెంచుకోకండి. మీ ఇంద్రియాలకి నచ్చచెప్పండి. వాటికి అర్థం అయ్యేలా చెప్తే అవేమీ గొడవ చెయ్యవు. వాటికి అర్థం అవ్వకపోతే ఎదురు తిరిగి ఎప్పటికైనా మీ ఇంద్రియాలు మీమీదే కక్షతీర్చుకుంటాయి. అర్థం అయ్యేలా చెపితే మీమీదకి రావు. వాటికి అర్థం అవ్వకుండా బలవంతాన అలా నొక్కిపెట్టి ఉంచితే ఎప్పడో ఒకప్పడు తిరగబడి మీమీద కక్ష తీర్చుకుంటాయి. అణిచిపెట్టిన మనస్సు పగపట్టిన త్రాచుపాములాంటిది. పగపట్టిన త్రాచుపాము ఎప్పటికైనా మనం అజాగ్రత్తగా ఉన్నప్పడు చూసి కాటు వేస్తుంది. మనస్సు అంటే ఏమిటి. ఇంద్రియాలు అంటే ఏమిటి. అర్థం చేసుకొని వాటిని పడగొట్టాలి. చచ్చిన మనస్సు ఏమీ చెయ్యలేదు. అణిచిపెట్టిన మనస్సు ఎప్పటికైనా దెబ్బతీస్తుంది.

భగవంతుడిని ప్రేమించి ఆ ప్రేమలో మీ దేహాన్ని, మీ మనస్సుని, మీ ఇంద్రియాలని మరిచిపోలేరా? అంత ప్రేమ లేదా? మీ మనస్సు, దేహం, ఇంద్రియాలు జ్ఞాపకం వస్తుంటే వాటిని జయించటం అనే సమస్య వస్తుంది. మీ దేహాన్ని మరిపించే ప్రేమ కానీ, మీ ఇంద్రియాలని మరిపించే ప్రేమ కానీ, మీ మనస్సుని మరిపించే ప్రేమ కానీ మీలో ఎవరికీ లేదా? ప్రేమలో కరగని ఇంద్రియాలు కానీ, ప్రేమలో కరగని మనస్సు కానీ, ప్రేమలో కరగని దేహం కానీ ఉంటాయా. భగవంతుని ప్రేమలో ఈ శరీరం, ఇంద్రియాలు, మనస్సే కరిగిపోతుంటే, ఇంక ప్రపంచం ఎక్కడిది జయించటానికి? కుందేటికి అసలు కొమ్ములే ఉండవు. లావుగా ఉంటాయా, సన్నగా ఉంటాయా అనుకోవటంలో అర్థం ఏమిటి? మన ఇంట్లో బాధల వల్ల మనం ఎంత దుఃఖపడ్డామో, ఎన్ని కడవల నీళ్ళు వచ్చాయో. అలా భగవంతుడికోసం ఎప్పడయినా దుఃఖపడ్డామా, ఒక్క గ్లాసుడు నీళ్ళు అయినా వచ్చాయా? గోపికలకి ఏమైనా డాక్టరేట్లు ఉన్నాయా, లేకపోతే యూనివర్సిటీలోనో కాలేజీలోనో చదువుకున్నారా? ఇంకా అర్జునుడు నా రథం తోలమని ఇలాంటివి ఏవో అడిగాడు. ఏ గోపికైనా కృష్ణుడిని నాకీ ఉపకారం చేసిపెట్టమని అడిగిందా? నువ్వు గోకులం విడిచిపెట్టి వెళ్ళకు, నువ్వు మా కళ్ళ ఎదురుగా కనపడు. నీ దగ్గరనుంచి మేము ఏమీ వాంఛించటం లేదు. వాళ్ళు మోక్షం అడగలేదు. ప్రేమ అడగలేదు. పారమార్థిక స్వర్గం కానీ, భౌతికానికి సంబంధించినది కానీ ఏమీ అడగలేదు. ఈ భూమికి సంబంధించిన మైకం వారిలో లేనేలేదు. బ్యాంకులో డబ్బులు, ఎకరాలు, రూపాయలు లేవు, గౌరవాలులేవు. ఏదైతే మీరు మనస్సుతోటి సంపాదించుకొంటున్నారో ఇవన్నీ మళ్ళీ ఈశ్వరుడిని తెలుసు కోవటానికి అడ్డు వస్తాయి. నేను ఒక వ్యక్తిని. నాకు ప్రపంచం వేరుగా ఉంది. ఈ శరీరం లోపల నేను ఉన్నాను అని ఏదైతే ఈ మనస్సుతోటి స్మరిస్తున్నారో ఈ స్మరించేవి అన్నీ, మీ భావాలు అన్నీ, మీరు భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలి అనుకొన్నప్పడు మీకు ఎదురువచ్చి నిలబడతాయి.

మీ ఆలోచనలే మీ తలంపులే మీ కోరికలే మీ ఊహలే మీకు అడ్డువచ్చి నిలబడతాయి. బయటవారు ఎవరూ అడ్డుగా నిలబడరు.

ఒక పెద్దమనిషి నాన్నగారిని అడిగారు. మనం ఏ పని చేసినా ఏదో ఉద్దేశం పెట్టుకొని చేస్తాము కదా. అన్నం తినటానికి వండుకుంటున్నాము. చదువు ఉద్యోగం కోసం చదువుతాము! డబ్బు సంపాదిస్తే భోగం అనుభవించవచ్చు అనుకొంటాము. ఏ పని చేసినా ఉద్దేశం ఉండాలి కదా. కానీ భగవద్గీతలో ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా పని చేయమన్నారు కదా. అది ఏం పద్ధతి అని అడిగారు? ఎంత లాజిక్ చెప్పాడో చూడండి. పైకి పెద్దమనిషి తరహాగా చెప్పినా లోపల దురుద్దేశం ఉంది. కృష్ణుడు చెప్పినవన్నీ పిచ్చి మాటలు అని వాడి ఉద్దేశం అన్నమాట. ఫలితం లేకుండా పని చేసినవాడిని వెఱ్ఱివాడు అంటున్నాం. కృష్ణుడు కూడా అటువంటివాడేకదా అని మనల్ని అడగటం అన్నమాట. దానికి నాన్నగారి సమాధానం - ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఆ ఫలితమే వస్తుంది - ఆ ఇల్లో ఆ డిగ్రీయో లేకపోతే ఆ రూపాయో వస్తుంది. ఇక్కడ చిన్న రహస్యం మీరు మనస్సులో పెట్టుకోండి. కృష్ణుడు విడదీసి చెప్పలేదు. అది మనం అర్థం చేసుకోవాలి. ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా చేస్తే ఏమీ రాదని అనుకోకండి - జ్ఞానం వస్తుంది. ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా పని చెయ్యమన్నాడు కానీ ఫలితాన్ని ఇవ్వనని కృష్ణుడు గీతలో 18 అధ్యాయాలలో ఎక్కడా చెప్పలేదు. ఆయన జ్ఞానాన్ని ఇస్తాడు. జ్ఞానం వల్ల మోక్షం వస్తుంది. అంతకంటే ఏముంది ఈ భూమిమీద కోరుకొనేది! మీకు ఏది మంచిదో మీకెక్కువ తెలుసా, కృష్ణుడికి ఎక్కువ తెలుసా? బిడ్డకు ఏది మంచిదో తల్లికంటే బిడ్డకి ఎక్కువ తెలుసా? తల్లికి ఎక్కువ తెలుసా? మీ గురించి భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసా? మీకు ఎక్కువ తెలుసా? మీరు ఫలితాన్ని కోరుకోకుండా పని చేస్తే మీకు జ్ఞానాన్ని ఇస్తాడు. భౌతిక అవసరాలూ తీరుస్తాడు. రెండు ఉపకారాలు చేస్తాడు. మీరు కోరుకొంటే కోరుకున్నది రావచ్చు. మిగతాది రాదు. గీతలో చెప్పినట్టు నడుచుకొంటే మీరు జ్ఞానాన్ని కోరనక్కరలేదు. జ్ఞానంవరించి వచ్చి మీమీద పడుతుంది. మీరు కోరుకోవటం కాదండీ! మీరు జ్ఞానాన్ని వరించటం కాదు. జ్ఞానం వచ్చి మిమ్మల్ని వరిస్తుంది. నాకు మోక్షం కావాలి అనుకొనే వాడికెవ్వడికీ ఈశ్వరుడు మోక్షం ఇవ్వడటండీ. ఈశ్వరుడు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నాడో వాళ్ళకే ఇస్తాడటండీ మోక్షం. మీరు ఈశ్వరుడిని ప్రేమించటం కాదు. ఈశ్వరుడు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాడా! మీరు అనుకోవచ్చు మాకు ఎంతోకొంత భక్తి ఉంది అని, కానీ ఈశ్వరుడు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాడా! మీ అహంకారం ఏంటి, మీరు స్మరించటం ఏంటీ? ఈశ్వరుడు ఒక్కసారి ఆయన హృదయంలో మిమ్మల్ని స్మరిస్తే మిమ్మల్ని ఆత్మసామ్రాజ్యం మీద కూర్చోపెడతాడు.

అహంకారం రోజుకి 90అవతారాలు ఎత్తుతుంది. పొద్దున్న ఒకటి, సాయంత్రం ఒక రకం, భగవంతుడిని స్మరించే శక్తి అహంకారానికి ఎక్కడ ఉంది? మీరు స్మరించటం కాదు ఆయన మిమ్మల్ని స్మరించాలి. ఆయన ఎవరిని స్మరిస్తాడు? ఎవరిమటుకు వాళ్ళు మేము గొప్పవాళ్లం, మా ప్రవర్తన బాగుంది, మేము తెలివైనవాళ్ళం అనుకొంటారు. పైకి చెప్పకపోయినా లోపల అనుకొంటారు. ఇక్కడ కూర్చున్న వాళ్ళలో ఎవరినైనా మీరు తెలివితక్కువవాళ్లు అంటే ఊరుకుంటారా? ఆయనకి ఎవరి ప్రవర్తన అయితే నచ్చిందో అక్కడ ఆయన మీకుఇచ్చే బహుమానం మోక్షం, జ్ఞానం. భక్తులదగ్గరికి వచ్చేసరికి వాడంటే చాలాఇష్టం. వీడంటే ప్రీతి, ఇలా మాటలు చాలా చెప్పాడు. జ్ఞానిదగ్గరకి వచ్చేసరికి అలా

అనలేదు. ఇష్టం అనలేదు. వాడికీ నాకూ తేడా లేదు. వాడు నా స్వరూపమే అన్నాడు. జ్ఞానంతో సమానమైనదే లేనప్పుడు జ్ఞానంకంటే గొప్పది ఎలా ఉంటుంది. జ్ఞానం దగ్గరకి వచ్చేసరికి కృష్ణుడు పొంగిపోయాడు. వాడు నాకు ఇష్టం అని చెప్పలేదు. ఇష్టుడు అంటే ద్వైతం వచ్చేస్తుంది. వేరుభావన వస్తుంది. వాడే నేను అన్నాడు. జ్ఞానికి నాకు మధ్య తేడా చూడకు అన్నాడు. జ్ఞాని నా స్వరూపం అన్నాడు. ఆ అగ్రస్థానం ఒక్కజ్ఞానికే ఇచ్చాడు.

హే భగవాన్, జయ భగవాన్, ప్రియ భగవాన్, ప్రభు భగవాన్!

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు - జిన్నూరు 18-12-1983

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు ధ్యానంకంటే మాటలే ఎక్కువ వినిపిస్తున్నాయి. మీరు అరగంటో గంటో ధ్యానంలో కూర్చున్నారనుకోండి. మీరు సహజంగా కూర్చున్నారా, అసహజంగా కూర్చున్నారా, మీరే ఆలోచించుకోండి. పైకి చెప్పక్కరలేదు. ప్రయత్నం చేస్తున్నట్టు కూర్చున్నారా. లేకపోతే మామూలుగానే కూర్చున్నారా? సహజం కానిది ప్రతీదీ అబద్ధమే. ఏదైతే సహజం కాదో అది అంతా కృత్రిమం. మీరు బిగపట్టేసి కూర్చోనక్కరలేదు. మీరు సహజంగా కూర్చుంటే, అలా మీరు సాయంత్రం వరకూ కూర్చున్నా మీకేమీ వేవరింగ్‌రాదు. కానీ దీనికి ధ్యానం అని పేరు పెట్టేసారు. ఆ పేరు దగ్గర మీ మనస్సులు ఆగిపోతున్నాయి.

మనం సాధించేది ఏమిటో కనపడటంలేదు. మనం సాధించటానికి ఏముంది. అందరూ సుఖం కోసమే స్వార్థం కోసమే పనిచేస్తున్నారు. మనందరికీ సుఖం కావాలనుంది. మనం సుఖాన్నే ఎందుకు కోరుకొంటున్నాము. దుఃఖం ఎందుకు కోరుకోకూడదు. దానికి సమాధానం మీరు చెప్పండి. శరీరానికి అన్నం పెడుతున్నారు. మెదడుకి మేత పెట్టరా? ఎందుకు సుఖం కోరుకుంటున్నామంటే మన స్వరూపంలో సుఖం ఉంది. మన స్వరూపం సుఖస్వరూపం, దుఃఖస్వరూపం కాదు. మీరు సుఖం కోరుకుంటున్నారంటే మీకు తెలియకుండా మీ స్వరూపాన్నే కోరుకుంటున్నారు. మీకు తెలియకపోయినా మీరు ఆత్మనే కోరుకుంటున్నారు. హేతువాదులైనా అంతే, ఆస్తికులైనా నాస్తికులైనా అంతే, హేతువాదులకి సుఖం అక్కరలేదా? దేవుడు లేడు అని చెప్పేవారికి దేవుడు ఉన్నాడు అని చెప్పేవారికీ సుఖం కావాలి. మీరు సుఖం కోరుకుంటున్నారు అనుకుంటున్నారు. మీకు తెలియకుండా మీ స్వరూపం వైపే మీరు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. మీ స్వరూపం దుఃఖం అయితే మీరు దుఃఖాన్నే కోరుకొంటారు. హేతువాదం మనస్సులోనే పుట్టింది. దేవుడు లేడు, దేవుడు ఉన్నాడు అని చెప్పే మాటలన్నీ మనస్సులోనే పుట్టాయి. ఇది దాటితేనే కానీ మనకి ఆత్మ తెలియదు. అసలు ఎన్ని జన్మలు ఎత్తినా మనం మనస్సనే దాటలేకపోతున్నాము. దేవుడు లేడని వాదించేవాడికి దేవుడు గురించి తెలియదు. దేవుడు ఉన్నాడని చెప్పేవాడికి దేవుడు గురించి తెలియదు. ఇద్దరికీ తెలియదు. కానీ ప్రతీజీవుడూ సుఖాన్ని కోరుకుంటాడు. మనుషులు జంతువులు దేవతలు అందరికీ సుఖం కావాలి. సుఖాన్ని కోరని జీవిని చూసారా? సుఖంపేరుమీద మన స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. అందరికీ సుఖం కావాలి. అయితే ఆ సుఖం ఎందులో ఉందో తెలియదు. ఏదో ఒక వస్తువులో సుఖం ఉందనుకొంటాడు. దానికోసం కష్టపడతాడు. దానిని సంపాదించాక తెలుస్తుంది అందులో సుఖం లేదని అది వదిలేసి ఇంకో వస్తువు కోసం ప్రయత్నం చేస్తాడు.